

Forfatter: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.

Titel: Udrag fra To Tidsaldr

Citation: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: "Drøm og Virkelighed", i Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: *Drøm og Virkelighed*, udg. af Anni Broue ; Anne-Marie Mai , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1986, s. 88. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gyllem14val-shoot-idm139726069120640/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Drøm og Virkelighed

upassende at forære os, uden at have spurgt os, om vi ville gaa dermed eller ikke.

Hvad skal det sige? udbrod Grossereren med Vrede: Er du bange for Aristocraterne og skammer dig ved den gode Sag?

– Nei, nei, men det gjør Opsigt at bære disse Farver. Alle see efter et Fruentimmer, som kommer anstigende med dem; og hvad har ogsaa en dansk Kone eller Pige med dem at skaffe? Hvorfor skal hun bære en politisk Farve? Hvad vedkommer Politiken vel hende?

Grossereren slog Hænderne sammen. Har man hørt Magen! Skammer du dig ikke ved at tilstaae, at Verdens store Anliggender ere Noget, hvormed du Intet har at skaffe? At du er saa egoistisk eller saa einfoldig, at kun du selv og dit Eget rører dig? See paa dette Pige-barn, der gjør dig tilskamme! Hun har Enthusiasme for det Store og Gode.

Claudine kastede i Forskrækkelse Baand og alt det Øvrige fra sig, og krøb hen i en Krog, hvor hun stod ganske forbløffet.

Madame Valler sagde koldt: Det være nu med min Egoisme og andre Lyder, som det vil. Lad mig blot være fri for denne franske Stads. Jeg lider godt de Franskmand, som komme her, og skjøndt jeg ikke er deres Sprog ganske mægtig, saa seer jeg dem gjerne, men deres Foræring vil jeg ikke bære.

Grossereren slog i bordet: Men jeg vil, at du skal bære dem. Jeg er dog, mener jeg, Herre i mit Huus. Imorgen vil jeg see jer Begge med de Foræring, som de høflige Franskmand have været saa artige at sende jer. Jeg vilde ikke ønske, at de kunde være Vidner til denne Scene.

Da vilde jeg ønske, sagde Madame Valler, at de høflige Franskmand kunde være Vidner til denne Scene. Jeg har glædet mig over, at du siden dit Bekjendtskab med dem havde antaget en bedre Tone, men iaften er Naturen gaaet over Optugtelsen.

Ja, ja! sagde Grossereren med en pludselig Sordine paa sin højre-stede Stemme: Ja det forstaaer sig ... Tiderne fordrer jo en vis ... ja det forstaaer sig, imod en Dame ... Ja deel nu Pynten som I selv vil ... Jeg må ind paa Contoret.

Han gik, og strax ilede Claudine hen til sin Tante, greb hendes Haand og sagde: O kjære Tante, vær ikke vred paa mig, Jeg kunde ikke lade være at glæde mig over disse Sager, som Onkel bragte. Det